

vilde gøre ham uværdig til eller nedsætte ham i Medborgeres Agtelse, straffes med Fængsel. Samme Straf er anvendelig paa den, som med Ukvemsord, Skældord eller anden upassende Adfærd forhaaner en Undermand.“ Og i Tilknytning hertil staar Bestemmelser i Tjenestereglementet, som indskærper Befalingsmændene Hensynsfuldhed og høflig Optræden overfor de underordnede. Jeg tror derfor, der er Grund til at sige, at hvor der virkelig fremkommer Overgreb, har man al mulig Grund til at føre dem frem. I alle Tilfælde, hvor et saadant Overgreb bliver paaklaget, vil der blive indledet Undersøgelse, og hvis der skabes Sandsynlighed for, at det har fundet Sted, vil der blive anlagt Sag. Jeg kan føje til, at man fra alle Sider sikkert vil være paa det rene med, at det her ikke blot drejer sig om den Dom, som kunde ramme en Befalingsmand, der har gjort sig skyldig i Overgreb, men at der selvfølgelig ogsaa ved Bedømmelsen af Befalingsmandens Førudsætninger for at rykke frem til en Stilling, der giver ham større Ansvar, vil blive taget Hensyn til, om det skulde vise sig for nogle vedkommende, at de mangler Evne til at beherske sig overfor deres underordnede, en Evne, som for enhver Befalingsmand vil være en af de vigtigste Egen-skaber, som man kan være i Besiddelse af. Alt i alt skulde jeg tro, at saadanne Overgreb i Danmark er forholdsvis faa i Sammenligning med, hvad der finder Sted i andre Lande; det hænger sammen med den roligere Karakter, som den danske Befolkning vel i det hele taget har.

Ved Siden af dette Spørgsmaal staar Spørgsmaalet om Straffen for de Soldater, der i deres Tjenestetid paa den ene eller den anden Maade forser sig eller menes at have forset sig, og vi kan vistnok være enige om, at paa dette Punkt hersker der stor Utilfredshed med de gældende Regler. Der er i Befolkningen en Følelse af, at disse ikke svarer til den Retsfølelse, som er raadende i Befolkningen. Man er, med Rette, misfornøjet med de Regler, der bestemmer, hvad der er straffbart, endvidere med de Regler, der udmaaler Straffen, og med Straffenes Art. Man har paa den militære Strafferets Omraade bevaret Straffe, som ikke findes indenfor dansk Lovgivning ellers: Arrest i Bøjen og mørk Arrest. Om begge disse Straffe tror jeg at turde sige, at de staar i Modstrid med Følelserne hos et langt overvejende Flertal af den danske Befolkning. Jeg tænker da, at man ikke fra nogen Side vil modsige, at

der er Grund til en Reform af den bestaaende militære Straffelovgivning og den dertil hørende militære Strafferetspleje. Der er ogsaa sket forberedende Arbejder i den Henseende. Der er i min Forgængers Tid nedsat en Kommission til Behandling af Straffeloven, og det er, ogsaa i min Forgængers Tid, overdraget Generalauditøren at forme Forslag om Ændringer i Retsplejen. For begge Forslags Vedkommende gælder dog dette, at hvis de skulde tages i størst muligt Omfang, saaledes at man tog hele den militære Retspleje og Strafferet op under eet, vilde det vistnok komme til at vare saa længe, som det ærede Medlem fra Slagelse frygtede, idet de Lovgivningsforanstaltninger, der saa vilde blive truffet, jo vilde komme til at gribe ind i, hvad der paa dette Omraade skal foregaa med den civile Lovgivning. Derimod vil der være Mulighed for hurtigt at tage de væsentligste Ting op til Reform. Den Kommission, som behandler Straffelovgivningen, har, ved jeg, delt sit Arbejde saaledes, at den foreløbig har ladet den almindelige store, samlede Revision, der kun kunde foretages i Tilslutning til Straffelovsrevisionen paa det civile Omraade, ligge, men derimod har tænkt sig at fremkomme med en Række Forslag paa de vigtigste Punkter, hvor de praktiske daglige Vanskeligheder i den nuværende militære Strafferet ligger, og jeg haaber efter de Beretninger, som er givne mig, at Kommissionens Arbejde vil kunne fremmes saa stærkt, at der vil blive Mulighed for, at Rigsdagen allerede i indeværende Samling vil kunne komme til at beskæftige sig med Forslag om en Reform af den militære Strafferet og muligvis ogsaa vigtige Ændringer i den militære Retspleje.

Jeg maa maaske gøre endnu en enkelt Bemærkning, som gælder Straffelovgivningen, foranlediget ved en Bemærkning af det ærede Medlem fra Holbæk (Nøhr). Det ærede Medlem nævnde forleden en Dom, hvorefter en Mand skulde være blevet dømt for ikke at have villet være med til at raabe Hurra for Kongen. Det er ikke korrekt. Den Mand, der blev dømt ved denne Lejlighed, blev dømt for nogle meget kraftige Udtalelser, som han ved samme Lejlighed fremsatte. For øvrigt føjedes dertil et lille Tillæg til Straffen, fordi han havde været borte uden Nattegn paa et Tidspunkt, da han ikke havde Lov til det.

Dernæst vender jeg mig igen til nogle Bemærkninger, som det ærede Medlem fra Slagelse fremsatte. Det ærede Medlem